

[Krag]

ham om eventuelt Bortfald af denne Bestemmelse.

I § 21 har den højtærede Minister ogsaa foretaget en Ændring, der maaske ikke er ganske uden Betydning, selv om jeg nok ser, at der i det forudgaaende er Bestemmelser, som i nogen Maade bortfjerner Betæneligheden. Jeg sigter til § 21, 3die Stykke, hvor der siges:

„Har et Medlem oppebaaret Maksimalydelsen i den i Vedtægten fastsatte Aarrække, kan der ikke ydes ham yderligere Understøttelse af Kassen, før han i de følgende 12 Maaneder har været Medlem af en anerkendt Kasse og betalt Medlemsbidrag som nydende *Medlem*.“

I den gældende Lov var denne Bestemmelse formet noget anderledes, idet det forlangtes, at Medlemmet indenfor de 12 Maaneder, her er Tale om, skulde have arbejdet i 26 Uger og præsteret alle 12 Maaneders Præmiebetaling. Nu kan jeg godt forstaa, at den højtærede Minister ud fra sin Grundbetragtning har været betænkelig ved at opretholde Kravet om Arbejde i 26 Uger; om dette Tal, der naturligvis er sat ind for at give Udtryk for vedkommendes Arbejdsvillighed, maaske skal reduceres, kan vi forhandle om, men helt at lade Bestemmelsen om et vist Antal Ugers Arbejde indenfor det Aar, her er Tale om, bortfalde vil jeg dog nære stor Betænelighed ved.

Saa siger den højtærede Minister videre, at Medlemmet skal have betalt Medlemsbidrag som nydende Medlem. Da der tidligere i Loven stod, at han skulde have betalt Medlemsbidrag for det hele Aar, maa der vel i Ændringen paa dette Punkt ligge en Hensigt, og derfor spørger jeg den højtærede Minister, om Lovens Ord paa dette Punkt er at forstaa saaledes, at blot vedkommende overhovedet har betalt Bidrag, selv det mindste, er han berettiget til paa ny at modtage Understøttelse fra Kassen. Jeg haaber, den højtærede Minister paa dette Punkt vil give tilfredsstillende Oplysninger, og at den højtærede Minister ogsaa vil være rede til at forhandle om en vis rimelig Arbejdspræstation for vedkommende Person indenfor det Aar, her er Tale om.

De Bestemmelser, Lovforslaget indeholder om Krisefonds, er væsentligt dem, der findes i den gældende Lov, og derfor kan jeg kun udtale min ubetingede Anerkendelse; jeg ser deri et Vidnesbyrd om, at man trods al Agitation paa dette Punkt har fundet, at den Vej, man gik ud i 1927 ved Fjernelsen af ekstraordinær Arbejds-

løshedsunderstøttelse, var den rette og burde være en fremkommelig Vej.

Jeg skal ikke opholde mig ved de Ændringer, som er foreslaet med Hensyn til Adgangen til Kasserens Aabning og paafølgende Lukning. Der er paa visse Punkter noget ikke uvæsentligt, f. Eks. Forslaget om, at Gennemsnitstallet beregnes efter de foregaaende 30 Aar med Bortfald af de 10 daarligste Aar, hvor Loven har 16 Aar med Bortfald af de 4 daarligste, en Bestemmelse, jeg gik ud fra man for Kasserens Vedkommende var fuldt tid tilfreds med, idet denne Bestemmelse er en Ændring, der blev tilvejebragt ved Forhandling mellem Kasserepræsentanterne og Indenrigsministeren, og jeg forstaaer ikke rigtig, hvad der i Virkeligheden har tilskyndet den højtærede Minister til at vælge et saa stort Antal Aar tilbage i Tiden med Udslettelse af et saa stort Antal som 10 af de daarligste Aar. Hvis den højtærede Minister saa endda derigennem vilde have Mulighed for at komme tilbage mange Aar forud for Krigsperioden, kunde jeg have forstaaet Tendensen deri; men det er ikke den højtærede Ministers Mening; derfor synes det mig, at han særdeles vel kunde være blevet staaende ved Lovens Bestemmelse paa dette Punkt, og han kunde efter min Opfattelse derigennem heller ikke være kommet i noget som helst Modsætningsforhold til Kasserepræsentanterne.

Hovedændringen i Bestemmelserne om Oprettelse af Krisekasser ligger jo i, at der nu skal ydes et Tilskud paa 30 Kr. pr. nydende Medlem, hvoraf Arbejdsløshedsfonden skal tilskyde de 20, Statskassen de 10. Ved Loven af April 1928 sikrede man til Start af Kasserne, saaledes som ogsaa det ærede Medlem Hr. Einer Jensen omtalte i sin Tale i Gaar, et Tilskud af 10 Kr. pr. Medlem og et overordentlig billigt Laan af 5 Kr. pr. Medlem. Ikke desto mindre maa jeg erkende, at det ærede Medlem Hr. Einer Jensen har fuldstændig Ret, naar han her har omtalt den ringe Succes, man har haft paa hele denne Ordning, og som er klart tilkendegivet ved det forholdsvis ringe Antal Krisekasser, der er oprettet; jeg kan af fuldt Hjerte ønske den højtærede Minister bedre Held med den Ordning, han foreslaar, end jeg har haft med det Forslag, jeg stillede. Om man kan gaa til at yde et saa stort Bidrag som 30 Kr. pr. Medlem — et Beløb af 8 Mill. Kr. gaar altsaa til Oprettelse af Krisekasser, hvis de kommer til at slutte til alle Arbejdsløsheds-kasser —, kan jo være tvivlsomt. Om man skal yde det hele, saaledes som foreslaet af den højtærede Minister, i Form af Tilskud, eller om